

den gaar ud paa, at hele vort Lands Indtægter undtagen det rent aarlig Fornødne skulde gaa til militære Foranstaltninger. Det er de to Anskuelser, som komme til Drede her. Den ene Anskuelse har det ærede Medlem, den anden Anskuelse have vi Andre. Jeg tilstaar, der var et Dieblit, hvor jeg haabede at faae det ærede Medlem med os, idet han erklærede, at man skulde være varsom med Udgifter til saa store Foranstaltninger, deri ikke undtaget Militærforanstaltninger. Der var altsaa et Dieblit, hvor jeg haabede, at det ærede Medlem var enig med os saa vidt, at der var en eller anden Ting, selv med Hensyn til Udgifter paa det militære Omraade, hvor det ærede Medlem erklærede, at det kunde han ikke gaa med til. Jeg har tidligere savnet dette i det ærede Medlems parlamentariske Liv. Jeg har sjældent, hvor der var Tale om militære Forslag, set ham stille sig paa det økonomiske Standpunkt, at han ikke vilde være med dertil af økonomiske Grunde. Men maaske det ærede Medlem nu pludselig er kommen til en anden Anskuelse og har ment, at man en Gang maatte opstille det Spørgsmaal, om der dog ikke var en vis Sum, som ikke burde afgives til militære Foranstaltninger, og om man ikke maatte komme til en Begrændsning af, hvad Regjeringen forlanger dertil. Men til Slutningen forsvandt Haabet om at faae det ærede Medlem hertil. Han lod til at være en ubetinget Forsvægter af de militære Foranstaltninger. Han erklærede, at de være uafviselig nødvendige, at de maatte stilles i Spidsen, og at han vilde gaa med dertil. (Scharling: Ja, til en Del af dem!) Ja, jeg vil ikke gjøre det ærede Medlem Uret; men det ærede Medlem sagde ikke, hvad det var for en Del. Jeg er bange for, at han anser den største Del for uafviselig nødvendige, saaledes hele Flaaden, Forterne, Rjøbenhavns Befæstning, og hvad der hører til. Disse Forslag gribe saaledes ind i hinanden, at jeg ikke forstaa, hvorledes det ærede Medlem kan komme bort fra en Del af dem, naar han er med til de vigtigste, og det er han jo. Naar det ærede Medlem erklærer, at disse Udgifter vil han gaa med til, enten de ske ifølge Lov eller ikke, enten de bevilges af Rigsdagen, eller Regjeringen har truffet Foranstaltningerne af egen Magtsfuldkommenhed, saa synes jeg ikke, der er noget Haab for os Andre om at faae det ærede Medlem med os til en Begrændsning af de militære Foranstaltninger til Gavn for indre Reformere i Landet. Vi maa huske paa, at Regjeringen har stillet sig paa det Standpunkt, at den siger: Disse Foranstaltninger ere nødvendige, og det høie Landsting har

givet Regjeringen Lov til at stille sig paa det Standpunkt. Thi det vilde jo dog være umuligt at forstaa, hvorledes Landstinget skulde vedtage Forslag, som det ikke mener være nødvendige. Det er den mindste Fordring, vi kunne stille til Landstinget, at det ikke letsindig vedtager Forslag uden først at have prøvet Forslagets Nødvendighed. Vi maa gaa ud fra, at Landstinget mener, det er nødvendigt, at Regjeringen kommer med disse Forslag. Derfor vilde jeg sætte Pris paa, om det ærede Medlem vilde sige, hvilke Forslag det ærede Medlem mener ikke være nødvendige, og med Hensyn til hvilke han vilde stille sig imod Regjeringen; men det have vi ikke hørt Noget om.

Jeg skal gjøre opmærksom paa, at jeg har ikke opfordret den høie Regjering til at komme med noget Provisorium. Jeg er kun gaaet ud fra, at man ikke i de provisoriske Tider har sørget for det borgerlige og civile Omraade som for det militære Omraade; men Landet trænger til civile Foranstaltninger og ikke til militære; men jeg vil være mig mod, at man deraf vil drage den Slutning, at jeg har opfordret Regjeringen til paa Provisorierne mod Folkethingets Ønske at træffe civile Foranstaltninger, som den tidligere har erklæret sig for. Jeg kan ikke se Andet, end at Regjeringen mod Landets Villie har trængt paa med de militære Foranstaltninger og ikke med de andre. Hvad Bei man vil gaa, enten den militære Landevei eller den borgertige Bei, det er Spørgsmaalet mellem det ærede Medlem og mig. Et tidligere Medlem her af Folkethinget, nemlig Christoffer Hage, sagde, at Spørgsmaalet var, om Alt skulde raadne op uden Parlamentarisme eller leve et sundt Liv med Parlamentarisme. Nu er det saaledes, at Parlamentarismen foreløbig er sat til Side; men det gjorde vi netop, da vi mærkede, at Landet trængte til Reformere; det var, som om Landet var lagt i Fern. Medens Tydskerne byggede deres Nordøstkanal, næies vi

Rettelser.

- Sp. 3649 R. 3 f. o.: „ $\frac{1}{2}$ Dre“ læs: „ $\frac{1}{6}$ Dre“.
 — 3651 R. 4 f. n.: „5 pEt“ læs: „6 pEt“.
 — 3944 R. 11, 14, 20 og 23 f. n. „Minister“ læs: „Medlem“.
 — 3947 R. 14 f. n. „Best mt op, og, som“ læs: „Saau i Udfigt og saavidt“.